Ч. 266 (14.163). Львів, неділя 6. жовтня 1935. Рocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ — ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-61. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Геройська оборона рідної землі.

АДДІС-АБЕБА, 5. 10. ПАТ. Італійські війська посуваються у напрямі Аксум-Адуа і заняли гори Рамат. На фронті Аксум-Адуа йдуть дуже завзяті бої. **Абісинці ставлять завзятий опір.** В акції італійської армії бере участь піхота, артилерія, танки і літаки. Летунські ескадри, які постійно змінюються, засипують без перерви бомбами становища противників.

Райтер повідомляє, що **абісинці зістрілили під Адуєю один італійський літак.**

2.000 АБІСИНЦІВ УПАЛО НА ПОЛІ СЛАВИ.

АДДІС АБЕБА, 5. 10. ПАТ. Райтер повідомляє з Гарару: Вчора рано в околицях Огадену впало в завзятім бою з італійськими відділами коло 2.000 убитих абісинців. Абісинськими військами командував Рас Сеюма.

Вчора вечором команда абісинських військ оголосила такий комунікат: Італійські летуни обкидали бомбами телеграфічні стації недалеко місцевости Валькаіт і Ямадія над рікою Едіо. Згинуло три особи, шість було ранених. На фронті у провінції Огаден італійські летуни кидали бомби на місцевости Горагеї і Ґерльоґубі. Число жертв не устійнене. Італійські летуни розкинули теж летючки в нарічю Амгарі.

АДДІС-АБЕБА, 5. 10. ПАТ. Нині в год. 8-ій рано італійські літаки збомбардували місто Дессіє.

КРІВАВІ БОЇ ЗА АДУЮ.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Райтер повідомляє, що до **Риму не надійшла вістка про упадок Адуї. Здається італійці стрінулись зі сильним опором.**

НАСТУП АБІСИНЦІВ НА ЕРИТРЕЮ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтер повідомляє з Аддіс-Абеби: Підчас коли Рас Сеюма ставить завзятий опір італійцям в Адуї, Рас Саєну посувається на північний захід від Адуї у напрямі міста Агордат з 12.000 війська. Передні стежі перейшли вже кордон Еритреї і заняли кілька італійських станиць.

ЧАСТИНА ВОЯКІВ ТУЗЕМЦІВ З ЕРИТРЕЇ І СОМАЛІ ПЕРЕЙШЛА ДО АБІСИНЦІВ.

ПАРИЖ, 5. 10. ПАТ. „Парі Соар" повідомляє з Аддіс-Абеби, що абісинці звели бій з італійцями в околицях Майборка. Рас Сеюм мусів відступити до Агам перед бомбардуванням італійських літаків і обстрілом тяжких гармат.

В ГЛИБИНІ АБІСИНІЇ ДІЙДЕ ДО ВИРІШНОГО БОЮ.

ЛЬОНДОН, 5. 10. ПАТ. „Дейлі Телеграф" оголосив заяву одного з представників абісинського уряду, який згадав, що абісинці не мають наміру довший час боронити лінії Аксум-Адуа і відступлять на другу оборонну лінію, яка лежить далі на полудне. Щойно на цій лінії дійде до вирішного бою. В Огадені більші операції неможливі тому, що великі простори пустині ще не висохли по зливі.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПЛЯН ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Авас повідомляє: Першим завданням італійської армії було осягнути лінію Аксум-Адуа-Адіграт, рівнобіжну лінію до кордону Еритреї. Італійські війська посувались трьома кольонами. На переді їхали відділи кіннотчиків, туземців з Еритреї, за ними йшли відділи піхоти з легкими танками. Італійці заняли вчора гори Таротахе, які домінують над Адуєю і Аксум.

Італійське міністерство праці і пропаганди оголосило такий комунікат: У четвер в год. 5-ій рано цілі дивізії італійської армії, чорних сорочок і туземних військ перейшли кордон між Берехет і Мегнец. Італійці заняли станиці абісинців, які не покинули їх, хоч Аддіс-Абеба повідомляла про це Женеву. Італійські війська ввійшли на терен дуже тяжкий.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Неофіційні вістки, які надійшли вчора пополудні, кажуть, що наступ італійських військ розвивається нормально. Головні операції йдуть на лінії Даро-Такле-Адуа. По дорозі до Адуї італійські війська зустрінули сильний опір абісинців і дійшло до крівавих боїв. Італійські війська мають убитих і ранених. Адую здобудуть у найближчих годинах, бо ланцюг гір Даро-Такле, який осягнули італійські війська, віддалений від Адуї ледви 20 км.

Італійська преса оголошує урядово, що в пятницю італійське військо заняло місто Адіграт. Його боронили неправильні відділи туземців, які опісля відступили до Адуї. Наступ італійських військ на Адую йшов цілий день. Покищо нема вісток, щоб італійські війська здобули Адую.

КОРОЛЬ ХОЧЕ, МУСОЛІНІ НАКАЗУЄ.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Високий комісар для Східньої Африки ген. де Боно видав такий приказ до армії: У твердій дисципліні і зразковій терпеливости ви чекали до нинішнього дня. Цей день надійшов. Король хоче, Мусоліні - міністр військових справ — наказує, щоб ви перейшли кордон. Почуваюся гордим і відзначеним командою над вами, знаю, що можу рахувати на чесноти командантів, карність і відвагу вояків. Будете наражені на труднощі та посвяту і ставити чоло сильному і хороброму неприятелеві. Перемога, до якої змагаємо, буде мати тим більшу вартість, що це буде перемога нової фашистівської Італії.

КРІВАВІ БОЇ ПРИ ВДЕРЖУВАННІ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ВЗАЄМИН.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Телеграфічна комунікація між Аддіс-Абебою та Італією перервана від четверга від год. 9-ої вечором, але ще дотепер не зірвано дипльоматичних взаємин. Шарже д' афер Абісинії виїхав з Риму, але дипльоматична станиця працює далі. Італійський посол в Аддіс-Абебі, як говорять у Римі, не покине свого становища, доки всі італійці, які ще є в Абісинії, не знайдуть безпечного місця.

ФРАНЦУСЬКА ПРЕСА ПРО ХІД БОЇВ ДРУГОГО ДНЯ.

ПАРИЖ, 5. 10. ПАТ. Французька преса переповнена вістками про хід боїв в Абісинії. Положення у пятницю, себто другого дня війни було таке: Головні італійські сили в числі 100.000 перейшли кордон Абісинії з Еритреї і находяться недалеко Адуї. При обсаджуванні гір Рамат між Адуєю й Аксум італійські відділи перемогли армію Рас Сеюма. Бої йдуть далі за Адую. Одночасно італійські відділи, які вирушили з Данкалі, заняли Муса-Аллі і машерують до кордону французького Сомалі, щоб відтяти Абісинію від залізничої комунікації з портом Джібуті. На кордоні італійського Сомалі дійшло до боїв з абісинцями, в яких згинуло 2.000 абісинців. Ближчих подробиць нема.

НІ СКОРОСТРІЛІВ, НІ ҐАЗОВИХ МАСОК, НІ ЛІКІВ.

ЛЬОНДОН, 5. 10. ПАТ. „Таймс" повідомляє з Александрії: Місія лікарської допомоги для Абісинії під проводом д-ра Стенлея приїхала до Александрії з Порт-Сайду. Ця місія перебувала деякий час у Гаррарі і Данакіль. Згідно з вістками членів місії число правильного війська в Гаррарі сягає ледви 9 тисяч, число неправильних відділів доходить до 120 тисяч. Військо не має ні скорострілів, ні ґазових масок, ні ліків.

НОВИЙ ПРЕТЕНДЕНТ НА ПРЕСТІЛ АБІСИНІЇ.

Один з членів цієї місії бачив у Таюра, у французькім Сомалі кн. Менеліка, претендента до абісинського престолу від здогадної смерти свого батька Лідж-Ясу. Кн. Менеліка бережуть сенегальські стрільці.

Соймовий експеримент.

Враження і рефлексії обсерватора першого засідання нового сойму.

Варшава, 4. жовтня 1935.

Коли творці нової конституції Польщі асекурувались перед власною совістю та історією — заявою, що вони самі вважають своє діло експериментом, що його може прийдеться швидко піддати перевірці, — коли як на експеримент глядить державна верхівка на нову виборчу ординацію з методами її реалізації, — то мабуть мало було на сьогоднішньому засіданні сойму — першому засіданні пятого з черги сойму Річипосполитої — одиниць, які цілою своєю істотою не почували, що є свідками одного великого експерименту, з печаткою одного великого питайника. Годі бавитись у порівнання цього нинішнього сойму з попередніми — маловажною теж річю булоб переповідати враження людей, які вперше сьогодні опинились у цій салі та не мають змоги робити порівнань. Важна річ одна: що цеж зібрався парлямент, парлямент з назви, зафіксованої у новій конституції, і з завданнями, які ніби має виконувати з волі тих, що рішили були перебудувати устрій рідної держави. Зводити справу до того, що ті завдання були згори передбачені, як фікція, — булоб безперечно банапізуванням питання державного устрою і його реформи. Багато ближче до справи буде твердження, що абсолютно ніхто з авторів нової конституції і нової ординації та батьків нинішнього сойму ясно не уявляв собі — і далі не уявляє, який буде цей новороджений парлямент, як він викристалізує своє обличча, яку ролю він відіграє у державно-устроєвій машинерії. Не знаємо, чи вся та керманицька верхівка розїхалась автами з сьогоднішнього засідання — вдоволена із себе і свого діла. Але мабуть і найбільш вдоволені у глибині душі признають факт, що цей сойм у такому свому складі, зроджений з такої виборчої техніки, з такими прерогативами, і поставлений серед такої атмосфери, — що цей сойм з усіми його „імпондерабіліями" представляє собою образ дуже невідрадний.

Кільканадцять осіб з верхівки володіючого режіму, трохи колишніх послів (здебільша тих, що в мин. соймі не видавали з себе згуки), решта — т. зв. „сіра людина": це останнє має бути нібито найбільшим плюсом цього сойму, але це плюс дуже сумнівної вартости. Юрба новіків, з яких частина не має ніякого політичного світогляду, а друга частина буде переживати внутрішній конфлікт, коли схоче той світогляд проявити. За „декорацію", перещіплену з минулого сойму, і за „нових" азовімів стараються думати пп. Славек, Цар, Пристор, Косцялковський, Світальський, Медзінський, може ще дві-три особи. Колиб навіть прийняти, що всі їхні погляди одногідні і найбільш гармонійні, то й тоді не можнаб упинитись перед питанням: чи вистане, щоб тільки вони самі думали у всьому пятилітньому періоді каденції і чи схочуть інші відмовитись від амбіції власної думки?!

Вже сьогоднішне перше засідання виявило подробиці, що дозволяють робити деякі прогнози. Згори устійнена процедура, хоч як ішла „гладко", нікого не захоплювала. Напр. одногодинна перерва, якої вимагав п. Цар, щоб „надуматися", чи прийме „вибір" на маршала сойму, — разом із траdиційно-куртуазійною поїздкою на Замок за попередньою апробатою президента — цей момент не міг приглушити розмов на тему боротьби, яка

від місяців велась за кулісами за становище маршала сойму і сенату. Престіжеві моменти, які старався підкреслити у своїй вступній промові новий маршал сойму, пройшли незамітно, зате на чоло засідання висунувся маленький епізодик: коли марш. Цар запропонував склад регулямінової комісії, якийсь нікому не знаний посол, лікар із Хоржева, зголосив з місця внесок той склад комісії поширити (за цим внеском голосували й українці). Подібна історія повторилась у сенаті: раптом виринула „дика" кандидатура Серошевського на маршала — проти полк. Пристора. В одному і другому випадку „рішальні чинники" були — очевидячки — заскочені. Обидва ті епізоди віби дрібні, але вони потверджують давні здогади: що між цим соймом та урядом може розвинутись цікава гра.

Не важко передбачити характер тієї гри: уряд
буде старатися в усіх немилих йому та непопу
лярних справах скидати відповідальність на сойм
(переводження знижки урядничих платень, ре-
дукції етатів введення нових податків і т. п.), —
а другого боку сойм схоче проявляти свою „неза-
лежність", при чому окремі посли, сьогодні най-
більші „противники партійництва", можуть уда-
ряти у найбільш демагогічні струни. Очевидно,
сила держави буде по стороні уряду, а соймові чи
сенатові його евент. зусилля „усамостійнитись"
та стати „дійсним" парляментом не вдадуться:
будуть про це вже дбати маршали сойму і сенату,
пп. Цар і Пристор, оборонці не парляменту, а ав-
торитативної державної системи, де тим автори-
тативним „омніпотенціяльним" чинником є чи то
офіціяльний уряд, чи неофіціяльний тріюмвірат
(премієр, мін. закорд. справ і ген. інспектор
військ), чи „рада чотирьох" на Замку, — все
одно установа позапарляментарна.

Так, чи інакше — сумна фізіономія цього сойму, сумна його роля як дорадчого чинника з мінімальними можливостями хочби тільки доражувати, — непевна теж його доля.

Кажуть, що коли перший сойм був „законодатний", дальші три „конституційні", то теперішній повинен зватися „експериментальний". Кожний експеримент може вдатися — або ні. Іствує мало даних, щоб спеціяльно цей експеримент — удався. Важка і складна ситуація нового варшавського парляменту, але найважча у ньому ситуація — українських послів та сенаторів, які мають у ньому свої окремі національні завдання.

І. Кедрин.

Віра у визволення України...

Інтерво з президентом Андрієм Лівицьким.

В останньому числі париського „Тризуба" з 22 м. м. находимо обширну розмову співробітника того тижневика з п. през. Андрієм Лівицьким, головою еміграційного уряду УНР.

На запит, чи сучасна політична ситуація у Совітах дозволяє мати надію на визволення України у близькому майбутньому, п. през. А. Лівицький висловив свою глибоку віру у близький упадок Совітів та вказав на цілу низку фактичних моментів із внутрішнього розкладу СССР. Туди належать однаково господарські моменти, як і внутрішній розклад комуністичної партії, та головно реакція окупованих Москвою земель. „Впливи комуністичних доктрин не здеморалізували наших молодих наступників (закінчив п. А. Лівицький свою широку відповідь на повище питання), бо на Україні нема комунізму чи соціялізму, — там є лише нелюдський гнет модерної Москви."

ЧОМУ ЩЕ ТРИМАЮТЬСЯ БОЛЬШЕВИКИ?

— Коли загальна національна свідомість є незаперечною аксіомою, чомуж совітська Москва тримається аж 15 років на Україні?

— Старі українські революціонери, до яких маю високу честь належати, добре знають, як невимовно тяжко провадити революційну роботу проти держави, що забезпечена цілим репресійним апаратом, — поліцією, шпигунством, провокацією і т. д. Тим тяжче провадити боротьбу проти режіму, який для самооборони брутально користає з рутини царської охранки, вміцненої досвідом довголітньої революційної акції. Така боротьба мусить бути довгою, тяжкою і жорстокою, але спіраючися на співчуття цілої нації, неминуче допровадить до перемоги.

Як саме прийде кінець червоної Москви, — чи це буде вибух революції на Україні й серед інших поневолених народів, чи внутрішні сварки в комуністичній партії і палацовий переворот в Москві, що викличе революційні розрухи в цілім СССР, чи може зовнішні комплікації совітів — не будемо гратися в пророкування. Нашим завданням є з одного боку приспішити цей близький та неминучий кінець, а з другого бути готовими та зорганізованими, щоби в рішучий мент зреалізувати та закріпити нашу державну незалежність. Це є ті завдання, які по мірі сил старається виконувати уряд УНР.

ДОБРІ І ПРИКРІ НАСЛІДКИ ВСТУПУ СССР ДО ЛІГИ НАЦІЙ

— Чи не гадаєте Ви, пане Президенте, що вступ до Ліги Націй та заключення цілого ряду договорів може вміцнити становище совітів?

— Розуміється, політика деяких европейських держав, що підтримували чи підтримують Совіти, є болючим ударом по поневолених Москвою народах. Бо така політика, хоч і не зміцнює, але на певний час продовжує панування большевиків. На мій погляд, вступ до Ліги Націй ані трохи не зміцнює становища Совітів. У межах СССР спілка з „капіталістами" не може підвести „престіж" комуністичної влади в очах поневолених народів. Там боротьба має такий гострий характер, що смішно будоб уявити собі, ніби спротив українців мав би ослабнути тому, що Москва гнобить і виморює їх голодом за „благословенням" та „апробатою" Ліги Націй. Це може тільки викликати у поневолених народів цілком зрозуміле огірчення, навіть озлоблення проти тієї Европи, від якої так довго сподівалися визволення, і яка не знайшла ліпшого виходу, як „збрататися" з їх катами. Але совітський уряд створив собі своєю участю в Лізі Націй неабиякі труднощі, які полягають у колізії поміж міжнародними зобовязаннями та дотриманням вірности комуністичній практиці. В самому СССР це не викличе великих комплікацій. Хоч там і залишилося ще трохи прихильників інтегральної комуністичної тактики з т. зв. лівої опозиції, але з ними Москва легко упорається. Гірше буде з чужоземними комуністичними партіями, які в ніякому разі не припинять розкладової пропаганди в своїх країнах, і Москва не зможе зірвати з ними та припинити їм допомогу моральну й матеріяльну. Не зможе, бо тоді червоний уряд позбавив би себе єдиних вірних союзників на всьому світі, яким він багато завдячує. Таке маневрування поміж Лігою Націй з міжнародніми договорами, з одного боку, та всесвітніми винуватцями заколотів і розрухів, з другого, — рано чи пізно допровадить совітську політику до краху. Їх перебування в Лізі Націй дозволить европейським державам придивитися до них ближче, забірати навіть голос у внутрішніх справах Совітів та вирішувати спільно з ними ріжні питання. Таке сусідство комуністичного вовка з буржуазною сарною дуже непевне. Вони мусять розлучитися, або... комусь з них буде зле.

РОЛЯ ПОЛІТИЧНОЇ ЕМІГРАЦІЇ.

— Яку ролю у визвольній акції має відіграти українська політична еміграція та взагалі українці, що перебувають поза межами Совітів?

— Щодо еміграції, то її значіння протягом 15 років перебування на чужині і по сьогоднішній день — цілком ясне. Вона єдино репрезентує справжній голос українського народу, який не може свобідно висловлюватися під московською окупацією.

Дехто думає, що роля еміграції скінчиться або принаймні буде маловажною, коли почнеться будування Української Держави на власній території. Бо мовляв там, на Україні, будуть інші люди, які самі створять державну організацію і не потребуватимуть нашої помочи. Такі думки є помилковими, як помиляються й ті наші поневолені брати, що всі свої надії покладають на політичну еміграцію. Ні ми, ні вони не сміємо недоцінювати свого значіння, не сміємо також те значіння перебільшувати. Не можна думати, ніби еміграція повернеться як якась окрема група, щоби визволити Україну, обійняти владу та „правити" українським народом. Але не можна й не доцінювати великої ролі нашої політичної еміграції. Ми певні, що на Україні більшість національно-творчих елементів співзвучна з нами. Поділяючи наші основні політичні позиції, наші брати з України своїм непримиримим до Москви становищем додають нам сили й витривалости для оборони та репрезентації національно-державних інтересів. Провідна, кермуюча верства українського народу буде створена в майбутньому з органічного злиття життєздатної частини еміграції та національно-творчих елементів, що перебувають тепер на Україні, під ворожою окупацією.

Завданням еміграції буде допомогти місцевому українському громадянству зорганізуватися та прийти до себе після пережитих страхіть московського режіму. Не треба забувати, що в умовинах нелюдського терору червоних окупантів українська інтелігенція розпорошена і не має ніякої змоги вести організовану плянову працю. У моменті неминучого упадку Совітів виникне свого роду анархія й хаос, що утруднить на перших часах організацію національних сил, для боротьби проти спроб нової Москви приборкати Україну, для закріплення державної незалежности. І в таких обставинах роля еміграції, як чинника організуючого та консолідуючого, може бути першорядною. Бо еміграція має всі можливости повернутися на Україну міцно зорганізованою, з виробленою програмою праці. Вона зможе відразу пристосуватися до змінених місцевих обставин та знайти спільну мову з людьми, що залишилися там. Для цього еміграція пильно стежить за подіями й умовинами життя там, на Великій Україні, та студіює окремі галузі того складного життя.

Я певен, що політична еміграція буде на височині своїх завдань і віддасть не одну прислугу рідному краєві. Кадри старшинства й козацтва, що збереглися на еміграції і вірно стоять на самостійницьких позиціях, та тисячі фахівців високої освіти, що здобули собі дипломи на чужині — ось ті вартости еміграції, що придадуться батьківщині. До тогож матиме еміграція необхідні звязки в Европі і служитиме сама звязком поміж Україною та чужоземними народами для так необхідного нам зближення з Заходом.

ДОЛЯ УКРАЇНЦІВ ПОЗА СОВІТАМИ.

Доля українців тих земель, що опинилися поза межами Совітського Союзу, ніколи не була байдужою для уряду Української Народньої Республики. Про оборону їх інтересів ми дбали при кожній нагоді, тими методами, які були можливі в сучасних обставинах. Та самі західні українці, до далекої української еміграції в Америці включно, розуміють, що нормально може розвиватися лише та нація, яка має свою власну державу. Тільки тоді члени нації, деб вони не перебували, будуть почувати себе членами єдиної Великої Родини. Зрозуміли західні українці, що можуть дати велику підтримку нашій політичній еміграції в змаганнях за визволення матірного пня всіх українських земель — Великої України. — Природно, українці поза межами СССР мають свої власні невідкладні потреби і мусять боронити своїх місцевих національних інтересів. Але поруч з цим наші західні брати не забувають про свій великий національний обовязок — допомагати змаганням поневоленої Великої України. Тому ми з радістю вітаємо останні численні вияви бажання західньо-українського громадянства підтримати активно боротьбу з червоними московськими окупантами на Великій Україні.

В. Британія має засоби врятувати мир.

ЛЬОНДОН, 5. 10. ПАТ. Райтер повідомляє, що Болдуін у промові виголошеній у Борнемавт заявив: Не сумніваюсь у те, що якби ввесь світ належав до Ліги Націй і якби хотів перешкодити війні, Ліга моглаб запобігти війні. Може бути, що прийде момент, коли події залишать слід на всій британській імперії. Не можемо позволити собі на те, щоб не виконати нашого завдання в Европі. Нашу політику наказують нам не тільки наші життеві інтереси, але й наші святочні зобовязання.

Болдуін не хоче говорити про рухи військ в Абісинії і летунські напади. Про витворену ситуацію говоритиме в суботу Женева, отже не можна пересуджувати вже нині, як стан річей осудить Рада Ліги. Премієр Болдуін рішуче заперечує твердження, будьтоби В. Британія не повідомила Італії про своє становище та **Англія не може вести політики й осягнути свою мету самими тільки словами.** Уряд рішить, що треба найвідповідніше зробити. Мусимо бути сторожкі, щоб мир задержали в Европі, віримо у збірну безпеку і в Лігу Націй, **маємо найкращі засоби, щоб вдержати мир, якби цей мир х......во нарушено.**

НІМЕЧЧИНА ПІДТРИМАЄ МУСОЛІНІЯ НА ВИПАДОК ЗАСТОСУВАННЯ САНКЦІЙ.

ПАРИЖ, 5. 10. ПАТ. Римський кореспондент „Ле Тану" повідомляє, що підчас розмови Мусолінія з німецьким амбасадором фон Гасселем обговорювано становище, що його займе Німеччина в італійсько-абісинськім конфлікті. Згідно з поголосками, що кружляють у дипльоматичних колах, амбасадор Гассель мав запевнити Мусолінія, що **Німеччина задержить своє дотеперішнє становище т. зн. чуйної невтральности.** Крім цього фон Гассель мав заявити, що на випадок застосування економічних санкцій проти Італії на основі ухвали Ліги Націй, **Німеччина прийде з підмогою італійському урядові.**

З нашої кооперації.

КРАЄВА КОНФЕРЕНЦІЯ ОКРУЖНИХ КООПЕРАТИВНИХ СОЮЗІВ У ЛЬВОВІ.

Дня 27. і 28. м. м. відбулася у Львові в салі „Української Бесіди" вже друга з черги цього року краєва конференція окружних кооперативних союзів. Коли попередня конференція була присвячена справам Центросоюзу, то ця конференція обговорювала в першу чергу справи підбудови Центросоюзу, себто окружних союзів і низових кооператив.

Про стан цієї підбудови виголосив обширний реферат голова Надзірної Ради Центросоюзу сен. *О. Луцький*. Другою точкою за порядку нарад був реферат дир. Центросоюзу *Ю. Шепаровича* про торговельну політику кооперації для заг. закупу і збуту. Дир. Шепарович представив білянс торговельного експорту й імпорту цілої Польщі та участь у нім українських земель, зокрема нашої кооперації. Східна Галичина займає в загальнім експорті Польщі 12 прц., а саме вона експортує нафту, дерево, деякі рільні плоди, масло, живину, яйця і т. п. Наша кооперація виекспортувала в 1934. р. ледви 7 прц. експорту хліборобських продуктів зі Сх. Галичини. Експорт нашої кооперації представляється найповажніше в ділянці яєць. Щодо імпорту, то наша кооперація опанувала досі лише 2.2 прц. закупу нашого села. В доповненні реферату дир. Шепаровича зреферував дир. *М. Творидло* ділянку кооперативи збуту хліборобських продуктів, дир. *І. Мартюк* справу збуту яєць, дир. *П. Милович* найважніші питання з ділянки ґалантерії і дир. *О. Радловський* справу збуту живини.

В суботу в ранніх годинах відбувся у магазині Центросоюзу практичний показ сортування льняного та конопляного прядива і клочча.

Над рефератами розвинулася жива дискусія, яка тревала до год. 10.30 другого дня нарад. Думки, висловлені в дискусії, скристалізувалися в таких резолюціях конференції:

1) На основі досвіду стверджено, що найздоровішим типом союзного будівництва в ділянці хлібор. кооперації для заг. закупу і збуту є союзи з таким районом, який би їм забезпечив найменше 500.000 зол. річного обороту. Центросоюз у порозумінні з РСУК. повинен перевести реорганізацію системи Окр. Союзів Кооператив, щоб через злиття менших союзів дійти до повищої цілі.

2) Окружні Союзи беруть на себе завдання і відповідальність при відповідній співпраці Ц. Союзу так наладнати торговельний та організаційний бік своєї діяльности, щоб можна було перевести оздоровлення стану місцевих закупочно-збутових кооператив першого ступня.

3) Переводячи санацію місцевих кооператив треба звернути особливу увагу за вишкіл і до

ВОЛОДИМИР НЕСТОРОВИЧ. 9)

Кілька днів над Чорним Морем.

(Докінчення).

VI.

ЧЕРЕЗ БУКАРЕШТ ДО ЛЬВОВА.

Сумно було кидати Варну. Мінорний настрій панував при столиках, коли ми востаннє прийшли до „Морського Касина" снідати. Всім нам здавалось, що це похорони чогось дорогого, чогось незабутнього... І справді дороге було тут для нас сонце, що його у нас так мало, дороге море з грою шумливих хвиль, дорогі привітні мешканці Варни із симпатичними осликами, що тягнуть великі тягарі і плачуть, немов випрошуючи милосердя від господарів.

Перед відіздом запросив я ще господарів до альтанки з винограду і зробив спільну з ними знимку, що їх більше тішило, ніж надпрограмові гроші за кватиру. „Приїдьте за рік" — запрошували вони і ми впевняли, що наче злодії вертаємось удруге на „місце злочину".

У вагоні шуміло від розмов. Прийшла пора ділитись враженнями. Оглядали знимки та оповідали всякі історії. Найцікавіші були спогади одного панка з Царгороду. Він старався вичарувати в нашій уяві казковий переїзд через Босфор, оповідав чуда про палати султана і приміщення його фавориток, захоплювався зручністю царгородських шоферів, на вузеньких вулицях та про зручне виманчування грошей від приїзжих чужинців. Перескакував від мошеї до морської недуги, впевняючи, що ввесь пяний від вражінь.

Ми частували себе взаємно папіросками, вином і виноградом. І не спостереглись, як пізно ввечір почали наближатись до столиці Румунії.

На двірці в Букарешті зустріли нас румуни звуками орхестри, потім поставали в підкову для фотографії. Ряд лискучих автомобілів забрав усіх зразу і повіз до готелів. Готель був „Ґранд" не тільки з назви, але і з вигляду та люксусової обстановки.

Вечеряти в день приїзду треба було на власні гроші. Ми вибрали „Ляфает", де на 6-ім чи на 7-ім поверсі на плоскому дасі, росташувався великий ресторан і де можна було танцювати на гладкому паркеті.

Вранці оглядали ми Букарешт; місто горячково перебудовують. Старі камяниці розбирають, а на їх місце ставлять новітні багатоповерхові доми, не рідко прегарні хмародери. Поставили багато нових памятників (м. ін. прегарний „памятник перемоги" та „авіяції"), докінчують будову „Тріюмфального Луку" і королівської палати (король покищо мешкає у Сінаї), перебудовують „археольоґічний музей", де приміщено м. ін. скарб Петроаси з IV. століття по Христі, що його тепер звернули большевики.

„Чічероне" в нашому автобусі заявив не без гордости, що в Румунії нема безробітних саме завдяки публичним роботам. Та це праця дуже поверховна. За розбудову столиці платить провінція, де панує страшна нужда.

Припадково стрічені українці (аптикар і вуличний продавець овочів, що носить їх у кошику на коромислі, як у нас коновки з водою) впевнили мене, що нашого земляцтва чимало в столиці Румунії, але вони в погоні за хлібом відчужуються все більше від свого народу.

При відїзді біля поїзду зароїлось від наших прогульковців. На наше здивування вагону „Г", що ним ми їхали ввесь час, не було. З цього приводу панувала метушня. Представник „Орбісу" рішив, що пасажири з вагону „Г" можуть займати вільні місця навіть у другій клясі. Це було справжнє щастя, бо ми дістали вигідні місця в другій клясі, так, що ніч можна було переспати як у слипінґу.

Останній дисонанс у цій чудовій прогульці — це була митна ревізія з польського боку. Митні урядовці старались бути дуже докладні, копались у куфрах, хоч ви запевнювали, що крім виявлених предметів, нічого більше не маєте із собою. Витягнені з куферків річи часто мішались з річами сусідів і так мені залілись десь болгарські папіроски з двох надпочатих пуделок, які я віз для приятелів і знайомих...

Найгірше вийшли з митної ревізії ті, що везли з собою дорожчі памятки, як турецькі накидки на отомани, шалі із золотим гаптом, болгарські блюзи з вишивками, тощо. Митна оплата впала на сотні золотих і в митному уряді гомоніло від покірних прохань, навіть одна з пань голосно плакала...

шкіл крамарів та на фахову підготову і дбайливий добір осіб до управ і надзірних рад. Припильнувати справу цьогорічних змагань за найкращу кооперативу.

4) Окружні Союзи Кооператив постараються зорґанізувати у своїх районах взірцеві кооперативи, що моглиб бути місцем вишколу кооператив свого району.

5) Зїзд звертає особливу увагу на потребу розбудови збуту продуктів села через місцеві кооперативи й Окр. Союзи, придержуючись при тім кооперативних засад, що товар береться тільки від члена та на комісових умовинах. Розбудову треба вести у співпраці з агрономічним апаратом і проводом „Сільського Господаря".

6) Зїзд закликає союзи і кооперативи звернути пильну увагу на кооперативне виховання молоді; де іствують гуртки „С. Г." для хліборобського вишколу молоді, там слід цю акцію вести в порозумінні з ними.

У зїзді взяли участь усі окружні союзи окрім Ярослава.

НАШІ ОКРУЖНІ ОСЕРЕДКИ КООПЕРАТИВ.

Усіх Окружних Союзів є тепер 26 з 80 місцями продажі. Товарів усі Союзи у 1934. році закупили за 15.501 тисяч зол. Треба відмітити радісне явище, що торги Пов. Союзів у 1934. р. вперше від ряду літ, бо від 1930. року, піднеслися в порівнанні з попереднім роком. Від 1930. до 1933. року торги Пов. Союзів зменшувались поступенно від 27,591.000 зол. до 15.800.000 зол. У 1934 році піднеслися на 16,378.000 зол. Це свідчилоб, що дно кризи вже осягнене і що починаємо поволі підноситися. Зріст торгів є на 3.2 прц. Позитивним явищем є теж і те, що товарові і готівкові кредити Пов. Союзів у 1934. р. зменшилися поважно. Рівночасно зменшились і довжники Союзів з 1,170.000 зол. на 1,036.000 зол. Щодо загального білянсового висліду, то в 1934. р. малі страти були тільки у двох Союзах, всі інші Союзи вийшли з надвишкою. Загальний білянс повітових осередків є активний.

КООПЕРАТИВИ ДЛЯ ЗАГАЛЬНОГО ЗАКУПУ І ЗБУТУ У СВІТЛІ РЕВІЗІЙ Р.С.У.К.

В 1935. р. перевів Ревіз. Союз Українських Кооператив до цього часу ревізії в 1.216 кооперативах. За статистичними даними, вібраними в тих ревізіях, приріст членів у кооперативах є хоч незначний, але всеж таки вдоволяючий. Дає він пересічно 5—6 членів на одну кооперативу річно. Загальні торги в порівнанні з 1934. роком понизилися на 4.5 прц. Цей спадок оправдує обнижка цін. Справа лядових боргів є дальше болячкою нашої кооперації. Не зважаючи на сильну протиборгову акцію, борги на переднівку цього року зросли по наших кооперативах на приблизно 10 прц. Все таки загальний успіх у протиборговій акції, яка почалася в 1930 році, є помітний.

І так стан лядових боргів нашої кооперації, починаючи 1930 роком, представлявся так:

В 1930 р. стан боргів	5,450.000 зол.
„ 1931 р. „ „	4,739.000 зол.
„ 1932 р. „ „	4,056.000 зол.
„ 1933 р. „ „	3,519.000 зол.

З огляду на те, що осінній сезон стягання боргів ще лиш тепер зачався, є надія, що 1935-ий рік принесе ще дальше обниження боргів.

Загальний вислід господарки по наших кооперативах поліпшується, але все таки не зовсім добрий. В 1932. році білянс усіх кооператив для загального закупу і збуту виказував 138.000 зол. страти, в 1933. році вже тільки 38 тисяч страти. Цей рік дає надію, що буде дальшим кроком у поході до білянсової рівноваги цих кооператив.

СКІЛЬКИ Є СПОЖИВЧИХ КООПЕРАТИВ У ПОЛЬЩІ?

Споживчі кооперативи — це такі кооперативи, які займаються тільки постачанням споживчих артикулів для своїх членів. Це переважно кооперативи міські.

З днем 11. I. 1935. р. було в Польщі 1305 споживчих кооператив. У тім числі 909 кооператив належало до Союзу Кооператив Р. П., 263 до Ревізійного Союзу Військових Кооператив, *114 до Ревізійного Союзу Українських Кооператив*, 11 до Русского Ревізійного Союзу і 8 до Союзу Німецьких Кооператив у Польщі. Окрім того було ще около 300 споживчих кооператив, які не належали до ніякого союзу.

ПРИНЯТТЯ НОВИХ КООПЕРАТИВ У ЧЛЕНИ Р. С. У. К.

Рішенням Дирекції РСУК з днів 12. і 24. вересня ц. р. принято в члени Товариства кооператив: 1) „Єдність", торг. кооп. з обм. пор., Безбруди (пов. Золочів), 2) „Будучність" щаднично-кредитова кооп. з обм. відповід. Вичілки (пов. Бучач), 3) „Міщанська Каса", кооп. з обм. відп. Риботичі (пов. Добромиль).

В. Л.

Хорові змагання Новосілеччини.

Кілька думок і вражінь члена оціночної комісії.

Вже нераз доводилось мені прислухуватись змаганням просвітянських хорів, чи то як слухачеві, чи як членові оціночної комісії, і все переконувався я наочно про великий гін наших сільських мас до музикування, а передусім до хорового співу. Є в нас села, які цю ділянку музичного мистецтва доводять до неабиякого ступня, так, що деякі їхні хори, зорґанізовані при читальнях „Просвіти", моглиб нераз зовсім легко під мистецьким оглядом суперничити з деякими навіть ліпшими міськими хорами; ба, в своїй здисциплінованости та ентузіязмі, з яким горнуться до хорового співу, густо-часто і перевищають їх. Покищо змагаються вони між собою, улаштовуючи по повітових містах, містечках, а навіть і селах хорові змагання, які своїм мистецьким рівнем та повагою роботи у величезній мірі причинюються до піднесення та спопуляризування музичного мистецтва серед найширших мас нашого народу. Велику заслугу має в цьому і місцева духовна та світська інтеліґенція, яка, займаючи кермуючі становища по провінціональних філіях і читальнях „Просвіти", підсичує шляхотні амбіції наших співолюбивих мас та активно займається організацією таких хорових змагань. Що-більше, деякі читальні „Просвіти", хотячи мати добрих диригентів, висилають спосібних, молодих людей на кількамісячні диригентські курси, що їх щорічно улаштовує Вищий Музичний Інститут ім. М. Лисенка у Львові та деякі його філії на провінції для кандидатів на диригентів сільських церковних та просвітянських хорів.

Подібні хорові змагання зорґанізувала в місяці липні ц. р. **філія „Просвіти" в Новім Селі коло Підволочиськ.** Змагання відбувалися з незалежних від організаторів причин не в одному місці, значить у Новім Селі, але в трьох селах Новоселеччини, а саме в Новім Селі, в Кошляках і в Скориках. Фінал змагань, до яких стануло сім найкращих хорів Новоселеччини, відбувся в неділю 29. вересня ц. р. в читальні „Просвіти" у Новому Селі. На це останнє змагання запросила філія „Просвіти", якої головою є рухливий, знаний та люблений у цілій околиці громадянський діяч, лікар **д-р І. Яворський,** до оціночної комісії і мене.

Вже зараз після полудня зачало заповнюватись подвіря приходства підводами, які з гуркотом заїзджали, привозячи зі собою розсміяних та веселих, у прегарну народню ношу прибраних хористок та хористів. Тимчасом у кімнатах гостинного дому **о. Малюци** зароїлось від місцевих і позамісцевих гостей зпоміж інтеліґенції, які теж були цікаві, як то попишуться хори з „їх села". Точно в годині 2.30 започаткували змагання при виповненій вщерть салі „Просвіти" **злучені хори,** які під управою **д-ра Д. Сеника** відспівали „Єднаймося, діти України" Ярославенка. Після добре обдуманого і гарно виголошеного слова про пісню **м-ра А. Пащука,** вилідового філії „Просвіти" та організатора змагань, почалися властиві змагання. При столику призначенім для оціночної комісії, засіли **дир. Краснопера зі Збаража, д-р Д. Сеник і я.** Дуже гарно зладжені м-ром Пащуком формулярі, в яких була гейби метрика кожного хору зокрема і точна програма змагань, дозволяли комісії добре орієнтуватися в матеріялі і в цілім ході змагань. Один з молодих новосельчан заповідав дзвінким голосом виразно перед виступом кожного хору назву села, звідки хор походить, відтак імя диригента та назву виконуваного твору і його автора.

Як перший виступив мішаний хор з **Гнилички** (дир. п. В. Хома, абс. богословії); після нього виступали по черзі мішані хори з **Кошляк** (дир. п. Т. Ваврух, селянин), з **Лозівки** (дир. п. П. Кацавал, селянин), з **Нового Села** (дир. п. М. Берекита, селянин), з **Пальчинець** (дир. п. І. Ткачук, селянин, спосібний дилетант-гармонізатор), зі **Скорик** (дир. п. З. Худий, селянин) і вкінці з **Терпилівки** (дир. п. Гарасимович-Когутова). В програму входили в більшості твори наших поважних композиторів, як Лисенко, Матюк, Ф. Колесса, Леонтович, Кошиць та Гайворонський. Хід змагань відбувався серед піднесеного настрою, а при цьому гладко, без зайвих, традиційних довгих перерв між поодинокими точками, так, що за несповна півтора години програма самих змагань була вичерпана і по заповідженій півгодинній перерві могла оціночна комісія піти на нараду. По короткій нараді комісія вернулась на салю й устами свого представника оголосила вислід змагань, признаючи **перше місце хорові з Терпилівки, друге хорові з Пальчинець,** вручаючи рівночасно їхнім диригентам почесні дипльоми; ще було намічене третє відзначення, але тому, що всі хори виказали підчас змагань менш-більш однаковий рівень мистецької зрілости, комісія цього третього відзначення не признала нікому, натомість вручила представникам усіх цих хорів по мистецьки зладжені грамоти на памятку їх участи в хорових змаганнях. Представник оціночної комісії, зазначивши, що властиво кожний хор, що брав участь у змаганнях, виказав попри свої прикмети ще багато недотягнень, закінчив своє слово закликом до дальшої впертої праці та віддав голос голові філії д-рові Яворському, який теплими словами подякував усім присутнім за таку численну участь у змаганнях. По відспіванні національного гимну зачали всі поволі розходитись домів, а диригенти хорів, що брали участь у змаганнях, задержалися ще, щоб поділитись зі мною вражіннями з концерту-змагань та обговорити деякі важні фахові питання.

Міжтим зібралось у п-ва Малюців численне товариство, зложене з місцевої і позамісцевої інтеліґенції, яке живо обговорювало увесь хід та вислід хорових змагань. Всі жалували, що не довелось нам почути підчас змагань ще мішаного хору з Голошинець та мужеського хору з Токів, з їх диригентом п. Вірою Яворською (!). Серед споминів з минулого та плянів на майбутнє впала думка улаштувати на другий рік хорові змагання, яких перша частина відбувалась би **при зачинених дверях:** вступ на салю малаб лиш оціночна комісія і хори, які беруть участь у змаганнях. Можна би тоді деякі точки повторювати, свобідно обговорювати з хористами та диригентами ріжні способи співу й інтерпретації даних музичних творів, перевести показову, зразкову пробу хору і т. п. На другий день, чи пак за тиждень відбулась би друга частина зма-

...гань, на якій найліпші хори відспівалиб уже прилюдно свої точки та на якій роздано6 даним хорам почесні дипльоми. Пропоновано також, щоб хорам, які мали би брати участь у змаганнях, призначити до відспівання той сам один твір, який кожний хор відспівав би зокрема, а це тому, щоб оціночна комісія лекше могла зорієнтуватись щодо мистецького рівня даного хору.

Назагал виніс я з цілої імпрези наскрізь додатнє враження: наші селянські маси зачинають щораз-то поважніше ставитись до музичного мистецтва, головно до хорового співу, при чому виказують великий хист та охоту до зорганізованої, доцільної роботи, розвіваючи в нас поволі давно закорінене переконання, що наш нарід з природи анархістичний і нездібний сам кермувати своїм життям. З жалем прощався я на другий день з широченними, розспіваними просторами нашого золотого Поділля, везучи з собою прекрасні спомини зі свого побуту на хорових змаганнях Новоселеччини.

Микола Колесса.

Засідання сенату.

ВАРШАВА, 5. 10. ПАТ. Вчора в год. 16.05 пополудні прем. Славек відчитав у сенаті відручне письмо президента ідентичне зі змістом відручного письма, яке відчитав премієр у соймі.

Опісля повідомив сенаторів, що президент покликав на предсідника *сен. д-ра Антона Горбачевського*, який склав уже присягу на Замку на руки президента і покликав сен. А. Горбачевського, щоб обняв провід. Предсідник покликав на секретарів двох сенаторів і відчитав текст приречення. Секретар відчитав листу сенаторів. Викликаний сенатор заявляв — прирікаю.

По зложенні приречення сен. Світальський заявив кандидатуру сен. О. Пристора на маршала сенату, а сен. Ян Левандовський кандидатуру сен. Вацлава Серошевського.

Голосували картками. Маршалом сенату вибрали сен. А. Пристора, який дістав 75 голосів, сен. Серошевський 12 голосів.

Предсідник звернувся до сен. Пристора з запитом, чи приймає вибір. Сен. Пристор попросив годину часу до надуми і тому предсідник перервав засідання на одну годину.

По перерві сен. Пристор заявив, що вибір приймає і обняв провід нарад. Опісля візвав сенаторів, щоб вшанували память покійного марш. Пілсудського. Далі відобрав приречення від двох сенаторів, які спізнились на засідання. Маршал заявив, що першим завданням сенату зладити реґулямін і запропонував покликати 7 членну комісію між ними сен. д-ра *Антона Горбачевського*, щоб опрацювала реґулямін. Тому, що не було іншого внеску, сенат приняв склад комісії. На внесок сен. Маковського марш. Пристор обняв провід у цій комісії і відложив засідання сенату до год. 4-ої в суботу.

Новий соймовий реґулямін не признає посольських клюбів.

ВАРШАВА, 5. 10. ПАТ. Вчора пополудні радила реґулямінова комісія сойму під проводом марш. Царя над рефератом пос. Подоського, який зясував проект нового реґуляміну нарад сойму.

Новий реґулямін поширює ініціятиву посла. І так посол може у власнім імени зголошувати внески, проекти законів та інтерпеляції. Посол, який не є членом дотичної комісії, може зголошувати на письмі свої заввагн, які референт має обовязок реферувати на комісії. Далі реґулямін звертає увагу на збереження добрих посольських обичаїв, передбачує санкції для судових присудів і точно означує справу посольських інтервенцій.

Реґулямін передбачує пятьох віцемаршалів і вісьмох секретарів президії. Далі реґулямін передбачує короткі запити підчас нарад. Посол може говорити пів години.

Реґулямін не признає ніяких посольських клюбів.

На нинішнім пленарнім засіданні сойм розгляне проект реґуляміну.

Вчора радила теж під проводом маршала сенату Олександра Пристора реґулямінова комісія яка вибрала референтом нового реґуляміну сенату сен. Терліковського. По дискусії наради комісії відложили до суботи.

ЗАКІНЧЕННЯ НАДЗВИЧАЙНОЇ СЕСІЇ СОЙМУ І СЕНАТУ.

ПЯТЬ ВІЦЕМАРШАЛІВ СОЙМУ.

Нинішне засідання сойму і сенату почалось в год. 11.15 вполудне. Пос. Подоський зреферував проект нового соймового реґуляміну, який приняла комісія. Проект реґуляміну приняв сойм одноголосно без змін і без дискусії.

Опісля сойм вибрав на внесок пос. Стпічинського пятьох віцемаршалів, а саме послів: Бирку, Медзінського, Шецеля, Подоського і ред. **Василя Мудрого.** Здогадуються, що в суботу вечором замкнуть надзвичайну сесію сойму і сенату. В найближчім тижні дійде до реконструкції уряду. Кружляють поголоски, що уступлять міністри: освіти, промислу, торговлі і справедливости.

Офіціяльний італійський комунікат.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Оголосили тут такий комунікат м-ства преси та пропаґанди:

4. ц. м. наші відділи зі здвоєним розмахом і одушевленням посувалися вперед. Перший корпус туземних військ дійшов передніми відділами до Адіґрат і Ентісіе. Там населення вивісило білі прапори та піддалося під опіку Італії.

На правому крилі другий італійський корпус переломив при співучасти летунства спротив ворожих військ, що закріпилися в Даро-Такле, та пересунувся на південь, а вечором задержався поза цією місцевістю.

На східній низині летунство розігнало сильний збройний відділ султана Теру в околиці Ауса. Італійські летуни збомбардували Амба-Бірґутан, якої стерегли збройні сили, що ними проводив Рас Буру. Ген. де Боно повідомляє, що всі італійські відділи дали доказ витревалости в трудах, спричинених непривітним тереном, довгим походом і високою температурою. В год. 5. рано офензиву почали наново.

Сомалійський фронт.

На західному відтинку наші відділи зайняли Долю й інші сусідні місцевости. Ескадра, 6 апаратів „Капроні" (тип бомбардуючих апаратів) бомбардувала місцевість Ґорачеї.

Адую здобули.

Італійські заперечення.

РИМ, 5. 10. ПАТ. Авас повідомляє, що в Римі переконані, що італійські війська вмаширують до Адуї впродовж найближчих годин. Нема ще ніяких вісток про втрати по італійському боці.

Вістку про вистрілення італійського літака заперечують. Так само називають неправдивими вістки, начеб підчас бомбардування Адуї згинули тисячі абісинців.

РОЗПУЧЛИВИЙ БІЙ НА БАҐНЕТИ.

ЛЬОНДОН, 5. 10. ПАТ. Райтер повідомляє з Аддіс Абеби: Абісинці запевняють, що Адуа й Адіґрат є ще в руках абісинського війська. **На північ від Адуї йде нечувано завзятий бій на баґнети, але ні італійці ні абісинці не осягнули більших користей. Втрати дуже великі.** На фронті Оґадену довкола Герльоґубі, 50 миль на північний схід від Ґораґія, йдуть партизанські бої.

БЕРЛІН, 5. 10. ПАТ. Німецьке інформаційне бюро повідомляє з Аддіс-Абеби: Урядово повідомляють, що Адую здобули італійці в суботу рано. Вістка про здобуття Адіґраду не потверджується. Зате сподіються, що італійці здобудуть Аксуль. **Згідно з останніми вістками до до заняття дійшло по довгих і кривавих боях, в яких італійці вживали всіх найновіших засобів боротьби. Втрати по обох боках дуже великі. Бої за Адіґрад йдуть далі. Абісинці, які окопалися в горах, ставлять завзятий спротив. Італійські війська в цім районі посуваються наперед ледви 7 км. на день.**

АДДІС-АБЕБА, 5. 10. ПАТ. Кореспондент Райтера повідомляє: Нинішньої ночі йшов завзятий бій в цілій окрузі Данакіль, головно під Асфаґ. Обі сторони мали великі втрати. Неофіційно подають, що було вбитих 1.300 абісинців і 700 італійців.

ХОЛОДНОКРОВНІСТЬ ЦІСАРЯ АБІСИНІЇ.

АДДІС-АБЕБА, 5. 10. ПАТ. Цісар заявив тим, що покидають столицю, що залишиться у палаті. У відповідній хвилині обійме команду над армією. Цісар не тратить холоднокровности і не перериває своїх нормальних щоденних занять та працює 20 годин на добу. В столиці панує спокій. Вечорами вулиці опустілі, по яких кружляють військові стежі.

ВЗИВАЮТЬ ПРИПИНИТИ ВІЙНУ.

ЖЕНЕВА, 5. 10. ПАТ. Засідання комітету 13-х, що відбулося нині рано, закінчилося приняттям рапорту, що його приготовив підкомітет 5-х держав. Поручення для сторін приймуть на довірочному засіданні Ради, що буде нині в год. 16, потім відбудеться прилюдна частина засідання Ради.

ЛЬОНДОН, 5. 10. ПАТ. Райтерова Аґенція повідомляє зі Женеви, що обговорюваний комітетом 13-х проект поручення Ради Ліґи містить лише один уступ, а саме зазив до Італії й Абісинії припинити воєнну акцію.

АНҐЛІЙСЬКІ Й ЕСПАНСЬКІ КОРАБЛІ НА ПОГОТІВЛІ.

ҐІБРАЛЬТАР, 5. 10. ПАТ. Британський кружляк „Леандер" і корабель „Льондондері" приїхали тут із Анґлії. До Альжесірасу на неозначений час приїхали еспанські торпедовці „Лепанто" і „Чурука", до Цевти приїхав еспанський гидроплян.

18. листопада розправа за вбивство мін. Перацького.

Розправа проти 12 підсудних, яких обвинувачують у вбивстві мін. Перацького, почнеться перед варшавським судом 18. листопада ц. р.

НОВИНКИ

— **Нововідчинена кравецька робітня** Михайла Білоуса, Львів, Домініканська ч. 4. І. п. Власні матеріяли на складі. Ціни конкуренційні. 5—10

— **Одинока** українська фабрика футер „Хром“, Пр.-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всілякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і перерібки уживані футра.

— **Спортові Клюби:** Стріла, Черник і Плай улаштовують дня 6. X. ц. р. в салях Нар. Дому (Рутовського 22/II) Осінній Дансінґ. Початок в год. 21.

— **Літературна нагорода на 1935 р.** Як довідуємося, на заклик Ради Товариства Письменників і Журналістів зложили вже досі свої жертви на літературну нагороду в 1935 р. такі жертводавці: кооп. „Народній Дім“, Дрогобич — 25 зол., Земельний Банк, Львів, — 100 зол., кооп. „Будучність“, Тернопіль — 100 зол., „Сільський Господар“, Львів, — 10 зол., Маслосоюз, Львів — 100 зол., „Народня Торговля“, Львів — 50 зол. Дальші датки слати до Центробанку, Львів, вул. 3. Мая 15, з допискою „Літературний Фонд“.

— **Вечір поезії в Національному Музею** відбудеться у звязку з ювилейним святкуванням у салях Національного Музею (Мохнацького 42) в неділю 13 ц. м. в год. 18. Читатимуть твори О. Олеся, В. Стефаника, Б. Лепкого, П. Карманського, С. Чарнецького, В. Пачовського, К. Гриневичевої, Р. Купчинського, Є. Маланюка, Б. Кравцева, У. Самчука, Б. І. Антонича і С. Гординського. Вступне слово матиме М. Рудницький. Рецитації О. Кривіцької, І. Ґурґулівної та О. Луцького. Вступ за запрошеннями, які можна дістати в Редакції „Діла“, „Нов. Часу“ і в канцелярії Національного Музею.

— **Дитячий Ярмарок.** Найбільшою атракцією Дитячого Ярмарку буде ляльковий театр. Сценарій до нього написав знаний приятель дітей Анатоль Курдидик, під наголовком „Хатка ведмедиків“. „Дзвіночок“ готовить велику несподіванку. „Луна“ вертаючись із Волинських Торгів заїздить просто на ярмарок (мала Семчишинівна і Грищак). „Золотий Колос“ пече спеціяльні плетеники; продавати будуть три малі Паньчишини. У „Достаі“ продає Оксана Савойка і Христя Ґашинська. Мала Ганущаківна — знана господиня — продає господарські вироби фірми „Сільва“. Нова фірма кредок „Етан“ запросила обі Кузьмовичівні, бо знає, що вони впровадять на ринок цей новий артикул української продукції. Фірму „Альое“ репрезентує мала Левицька. Гарасимович Ромко продає чорнило „Атра“. Напевно всі приятелі дістануть пляшинку даром (порожню). Мала Пявківна продає вудженину. Батерії „Еко“, паперці „Калина“ хто продасть? — побачите на ярмарку!! Великі і малі діти — до побачення в неділю на ярмарку, 6-го жовтня, в год. 2 попол. (саля держ. гімназії, вул. Льва Сапіги 14).

— **Повітове Свято читалень львівського повіту.** В неділю 6. жовтня ц. р., святкуватимуть читальні львівського повіту на площі Сокола-Батька своє повітове свято. На програму складаються конкурсові змагання хорів читалень „Просвіти“ львівського повіту, прописові точки орхестр та національні танки, виведені членами читалень. Свято попередить полева Служба Божа в 9-ій годині ранку, яка буде відправлена на площі. Початок самого свята точно в год. 2-ій попол. Вступи: сидячі місця від 80 сот. до 1.50 зол., стоячі і для дітвори від 50 до 30 сот. Треба сподіватися, що львівська публика проведе дуже приємно ще один осінній день.

— **Засідання комісії національної економіки, соціольоґії і статистики при Історичній Секції НТШ** в організаційних справах відбудеться в понеділок 7. ц. м. в 6-ій год. вечором у Бібліотеці НТШ.

— **З Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.** Чергове засідання історичної секції Н.Т.Ш. відбудеться в суботу, 19. ц. м., год. 18, у бібліотеці НТШ. На денному порядку справа вибору нових дійсних членів.

— **Нова фільма в кіні „Тон“** зображує інтриґи на австрійському дворі. Зветься вона „Ірела, королева пісні“ і грає в ній світова співачка Евеліна Лей та геніяльний актор Фріц Кортнер.

— **Нова малярська вистава.** Професійний Союз Артистів-Плястиків у Львові відкриває свою 14-у з черги виставу у власній домівці при вул. Дзедушицьких 1. І. п. в неділю 6. ц. м. в год. 12-ій впол. Участь у виставі беруть: Альфред Абердам, Леон Хвістек, Станіслав Тессер і Марія Водзіцька.

— **Діло гідне наслідування.** У вівторок 8. ц. м. у салі Народнього Дому в 8. год. веч. виступить хор львівських ревелерсів „Юстона“. Увесь дохід з концерту призначений на допомогу Рідній Школі, бо Р. Ш. є одною з тих наших найважніших установ, якої матеріяльне положення під теперішню хвилину дуже прикре. Рідна Школа приняла цю жертву та надіється, що не знайдеться ніодна одиниця у Львові, яка своїм датком за вступ на салю не причиниться до побільшення прибутків каси Р. Ш. Програма складається з пісеньок інструментованих самим хором, стрілецьких пісень та оригінальних танґів, фокстротів і бостонів. Почуємо там Л. Лепкого романси: „І снилося“, „Колись дівчино“, і „Весняні сни“, Купчинського „Як стрільці йшли“, „Накрила нічка“ й ін.

— **Кружок „Рідної Школи“ в Яворові** відкрив з днем 1. жовтня ц. р. однорічну коедукаційну торговельну школу нижчого типу. Школа з кооперативним напрямком і має вишколити вправних крамарів чи інших працівників. Можуть ходити до неї ті, що покінчили бодай народню школу. Мала оплата за науку (10 зол. місячно) та дешевий прожиток в Яворові дає змогу користати з тієї школи і найбіднішим. Школою повинні заінтересуватися кооперативні установи й вислати до неї учнів. Зголошення: Торговельна Школа в Яворові, вул. Міцкевича 26.

— **Шовінізм, чи неграмотність?** Із Зборівщини пишуть нам: Дня 10. м. м. вислав парохіяльний уряд в Беремівцях повіт Зборів післанцем письмо в українській мові до громадського уряду (волосної управи) у Зборові. Війт (Заборовський), оглянувши письмо, звернув його післанцеві, разом з почтовою книжкою, кажучи: „нехай отець напише по польськи, бо я по руску не умєн читаць“. Звернене письмо вислав опісля згаданий парохіяльний уряд через зборівське староство. Чи староство доручило його громадській управі чи ні не відомо, бо справа досі неполагоджена.

— **Дозволи на імпрези в школах.** Міністерство освіти видало обіжник, що нормує справу імпрез, уладжуваних у школах. Дозволи влаштовувати імпрези у школах на терені цілого краю буде давати тільки міністерство освіти. В округах поодиноких кураторій покликані до цього кураторії. Дозволи будуть важні на один рік, але кожної хвилини можуть їх відкликати.

— **Шкільні леґітимації до 30 літ життя.** Міністерство освіти обмежило до 30 літ вік осіб, управнених користуватися шкільними леґітимаціями до знижки залізничих білетів. Старші особи не дістануть цих полекш.

— **Загострений присуд.** У висліді дводенної розправи проти дефравдантів у щирецькому суді апеляційний суд у Львові підвищив головному винуватцеві, Йосифові Колодієві кару з 4 на 6 літ вязниці. Щодо Михайла, засудженого першою інстанцією на 2 і пів року, і Марії Харак, засудженої на півтора року, затверджено попередній присуд.

— **Цьогорічні жнива** в Польщі були, як ствердив головний статистичний уряд, загалом менші від торічних. Значну частину краю, особливо західні воєвідства, навістила посуха, що відбилася на стані засівів. Добрий врожай в південній частині краю не може покрити недобору західних сторін.

— **Гострий присуд на комуністку.** Перед судом присяжних у Львові станули дві абсольвентки гімназії, Регіна Зайф і Роза Фрідман зі Львова під закидом державної зради, якої допустилися належанням до комуністичної організації та кольпортуванням нелеґального часопису „Комсомолець“. Першу з них засуджено на 5 і пів року вязниці, другу увільнено.

— **Львівська хроніка.** Вуличний торговець Ізраїль Енґель, спроваджений поліцією до комісаріяту VI. при вул. Академічній, кинувся на урядовців і одного вдарив по голові рукою а другого кріслом. Енгля відставлено до поліційного арешту. — В мешканні Геновефи Стець при вул. Краківській поліція викрила тайний дім розпусти. Стецьову арештовано.

— **У справі нових радіостацій на Закарпатті** читаємо в ужгородському „Українському Слові“: Для Словаччини будує держава в Банській Бистриці вже третю радіостацію і задумує збудувати і четверту в Нітрі. Підк. Русь дармо впоминається вже від років, щоб дістала радіостацію для себе, тим більше, що ще при заділюванні довжини радіових хвиль думано на Ужгород. Замісць того при кошицькій радіостації утворили т. зв. підкарпатський відділ, але тут загніздилися „русскі“ еміґранти (Верґун й ін.), взяли під свій вплив тутешнього русофіла (властиво словака) і з кошицької стації зробили русотяпську. Українське громадянство вже віддавна домагається своєї стації, а до того часу, заки побудують, просили розширити програму бодай на дві години денно, призначуючи людину, яка вміла б українську мову. Перед кількома тижнями 27 українських установ подало спільне письмо в цій справі до управи радія в Празі і Кошицях. Одначе голос українського громадянства залишився голосом „вопіючого во пустині“. Ніхто на нього не реаґував, нашу мову калічать дальше в Кошицях всякі Верґуни і частують нас дальше своїми нецікавими московськими „реліфами“, яких тут ніхто, крім малого гуртка російських еміґрантів не розуміє“.

— **Краєва хроніка.** В Чорткові засуджено масарського челядника Болеслава Пйотровського на два тижні арешту за те, що вкинув до кітла недобиту безрогу. — В Добрівлянах арештовано Костя Сабата, Андрія Пруського і Мих. Кондратова під закидом нападу на почту.

— **Провокатор Шиманський в Чехословаччині.** Відомий провокатор і агент Чека та ГПУ, по національности поляк, родом із скалатського повіту, Кароль Шиманський, прибув, як повідомляє ужгородське „Українське Слово“, із Парижа до Чехословаччини і задержався в Ладимировій стропківської округи на Словаччині. В цьому селі, де є осідок російської православної місії та манастир, представився як багатий український (!) журналіст, що викінчує революційні спомини з большевицьких Соловок, та забажав купити для себе дім на літовисько, де перебував би в літі, а на зиму виїздив би до Парижа. Цей великопанський жест дав йому змогу найти для себе добру кватиру й удержання. Рекомендаційне для нього письмо проф. П. Мілюкова, редактора російського щоденника „Последнія Новості“ в Парижі, на яке в критичних хвилинах покликується, уможливлює йому свободу рухів по Чехословаччині і в колах російської еміґрації, перед якою виступає як безкомпромісовий „єдино-неділимець“. При зустрічі представляється як „Шимановський“ або „Сокіл“, іншим роздає свої візитівки з написом: „К. Шимановський, студент у Парижі“. Живо інтересується українською еміґрацією і пресою, особливо „Ділом“, яке його вже нераз демаскувало.

— **Льосування інвестиційної позички.** Нині відбулося тягнення премій 3-проц. преміової інвестиційної позички з 1935 р., 2-ої емісії. Головніші премії впали на такі числа: 500.000 зол. — серія 16913, обл. ч. 4; 125.000 зол. — серія 4805, обл. ч. 9; по 50.000 зол. — серія 8260, ч. обл. 31, серія 15399 ч. обл. 2; по 25.000 зол. — серія 4390, ч. обл. 30, серія 13547, ч. обл. 35; по 10.000 зол. — серія 1070, ч. обл. 12, серія 21797, ч. обл. 47, серія 13537 ч. обл. 46, серія 7943 ч. обл. 31, серія 3128, ч. обл. 32, серія 18056 ч. обл. 14, серія 4001, ч. обл. 3, серія 22203 ч. обл. 19, серія 12317 ч. обл. 13, серія 11970 ч. обл. 10, серія 5632 ч. обл. 22, серія 5554 ч. обл. 13, серія 4012 ч. обл. 47, серія 21927 ч. обл. 45.

— **Нова книжка про Закарпаття.** Товариство прихильників Закарпатської України в Братиславі приготовляє велику інформативну книгу, що принесе статті зі всіх ділянок життя та краєзнавства і заступить книжку Кліми-Нечаса з 1934 р. Участь у складенні книжки беруть теж українські автори із Закарпаття.

— **Німецькі бузьки в Абісинії.** В околиці Аддіс-Абеби зловили кількох бузьків, що прилетіли з Німеччини, бо на ногах мали обручки зі знаком і числами німецької орнітольогічної стациї в Росітен. Кажуть, що це одинокі німецькі летуни, що прилетіли на абісинський воєнний терен.

—o—

Зі сцени й естради.

ВЕЧІР НА ПОШАНУ М. ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ.

Вечір, що відбувся заходом Т-ва Українських Емігрантів у роковини смерти Марії Заньковецької 4-го ц. м. у малій салі Лисенка, зібрав невеличкий гурт запрошених гостей.

Вечір почався рефератом п. *Харити Кононенко*, що поділилась із слухачами своїми споминами про велику артистку, з якою мала нагоду познайомитись уперше ще дитиною, пізніше підтримуючи з нею знайомство, завдяки рідні Вілінських і Лисенків. Прелєгентка підкреслила головно ту прикмету рису характеру Заньковецької, що не дозволила їй за все життя приняти дуже корисних пропозицій російських директорів театру і казала працювати серед найбільше несприятливих обставин на українській сцені. А проте навіть російські критики та публика, що ставилась з недовірям до нашого театру, мусіли оцінити яскрій великий талант Заньковецької. Відчит був такий цікавий, що можна би його навіть оголосити друком.

Після цього відтворила *Л. Кривіцька*, схарактеризована як на сцені, ролю Заньковецької з Тобілевичевої пєси „Наймичка", — а саме останній момент прощання з життям. Про вражіння цієї гри може свідчити факт, що більшість слухачів зі зворушення плакала і після виступу артистки дякували їй за глибоко-зворушливу креацію.

Дуже добре вийшла деклямація п. *Ірини Гургуленої*.

Фортепіянове сольо відограла п. *Ліда Дутківна*.

Закінчило теплий, симпатичний вечір сольо п. *Марії Свірської* під акомпаніямент *Н. Нижанківського*. Спів п. Свірської був повний виразу та чуття. *(м.)*

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „ВАЦУСЬ".

Популярна „Чібі" з Францискою Ґаль піддала думку комусь із дотепних варшавських сценаристів показати зрілого мужчину в ролі підростка. Ролю призначили Димші і не виключене, що сам він маючи повну голову смішних ситуацій, скомпонував собі текст своєї ролі. Урядовець льомбарду, що виступає дома як учень нижчої ґімназії і з яким поводяться як з дитиною — можна уявити собі, які з цього виходять комічні, двозначні ситуації! Димша має у своїй ролі нагоду показати свій талант ґімнастика, спортовця, танцюриста і пісеньkара. Деякі сцени викликують справжній реґіт між авдиторією. Партнери Димші: Анджеєвська, Цвіклінська, Ґрабовський.

Дивогляди.

ЩО ПРОДАЮТЬ НА ЛІЦИТАЦІЇ.

У Ню Йорку на славній Волстріт хвилюється. Небавком будуть продавати там на ліцитації славну... імперію — „залізничу". Власники її — два брати Саверінґен із Клівленда. До них належить 28.000 кв. миль залізничої мережі з фермами, складами та копальнями. Ціна продажі 3 міліярди долярів. Ліцитує банк Морґана, якому брати винні більш 50 міл. дол.

УСТА З ЦИНАМОНОМ.

В Америці прийшла мода на сукні з доби Ренесанс, яскраво-червоного, пурпурового та зеленого коліру. Червоні уста не зовсім підходять до цих суконь, тимто американки почали мазати уста та нігті на цинамоновий колір.

СПІНОЦА В НЕЛАСЦІ.

У Манґаймі управа міста перезвала вулицю Спінози на вулицю фільософів. Причина ясна: Спіноза, хоч і один з найбільших фільософів світа, але звався Барух.

З дороги життя.

УВЕРТЮРА.

І знову увертюра. Не знати ще певно, чи до музичної драми, чи до опери в староіталійському стилі. Виглядає радше на це друге.

Голосний „дуче" пригадує раз тенора з „Севільського цирулика", другий раз барітона з „Весілля Фіґара", то знов одного зі співаючих героїв Офенбаха.

Одно признати треба, що не детонує. Це не значить, щоб обходився без детонації і співав чистим голосом, але йому здається, що грає ролю геройського тенора.

Довго строїли інструменти, довго тримали Европу під вражінням какофонії, вкінці на даний знак (коли в Абісинії перестали падати дощі), почали грати. Спочатку відізвалися в цих ові „бомбардони" на двох колесах, а черги загуділи „бубни" й „чінелі".

Накінець ударили саксофоном літаки. Зазначилося кілька не надзвичайно опрацьованих „провідних мотивів", а люди, що про це читають або слухають, питаються один одного: „Чи воєнна пожежа охопить всю Европу?" або „Чи загрожений не лиш світовий мир, але й уся культура?", або „Чи Ліґа Націй викиває ще пальцем у чоботі і чи чоботи скоріше не тріснуть-"

І робляться настрої, ростуть татарські вісти, люди пріють, думають і видумують. Що дві години інакше. Але все таки страшно.

Та для перетомленої огірковим сезоном преси пречудові гороскопи. Можна пів числа набити вістками з терену війни. Кожні три рядки можуть сваритися зі собою, бо „війна війною", ніхто тому не лиш не подивується, але й не запримітить цього.

Ця воєнна увертюра має одну несимпатичну рису. Ніхто нікому не виповів війни. Алеж, мій Боже, спробуй комусь заповісти, що даш йому буком по плечах; ані не стямишся, як тебе занесуть, (бо завезти нема чим), на „Рятункове Поготівля". Тому й не дивуйтеся Мусолінієві, що він нічого не заповідав і не виповідав...

Зрештою, це вже такий звичай між чемними вояками. Пригадайте собі 1914 рік. Німці сказали „добрий вечір" бельгійцям, не заповівши відвідин, італійці прийшли до Австрії в гостину цілком неетикетально з ґранатами, а про тодішню гостину румунів з цензурних оглядів не хочу й згадувати.

Від завтра починаю фабрикувати жахливі жорстокости і страхіття війни, що почалася восени 1935. р. Маємо старі взірці, як у 1914. р.: „німці відрубували руки бельгійським дітям", „російські козаки брали на штики галицькі діти" і т. д. і т. д. Тепер репертуар побільшився. Прийшли ґази, а ґаз річ прикра, несподівана і двозначна, тимбільше, що в Абісинії скрізь багна.

А ви, що читаєте найновіші вісти з поля бою, нічому не дивуйтеся і не всьому вірте! Так було від початку світа, коли ще Каїн убив Авля за те, що оповідав старі анекдоти. Все те йде, як у кооперативі.

Бо, як кажуть французи: „A la guerre comme à la guerre", а наші стрільці так гарно переповіли, що „війна війною", бо

як не забє тебе гостра куля,
то копитом вбє кобила...

Сердечно жаль мені абісинців, але як Ліґа Націй, Анґлія, багна, дощі та жовта фебра їм не поможуть — то і я не поможу їм більше, як небіжці Австрії. Хоч рад би я зі щирої душі, таксамо, як напасливому противникові бажаю, щоб йому доля так помогла до перемоги, як його попередники допомогли вирішити долю моєї тісніщої батьківщини...

Тиберій Горобець.

КАРТИ В ДОДАТКУ ДО КРАВАТКИ.

Совітський Центросоюз рішив видрукувати сам карти до гри і поширити їх. Не тому, що гра в карти зміцнює матеріялістичний світогляд і поширює клясову свідомість, а тому, що приносить державі гроші. Вибили карт сила-силенна і продавали. Люди луплять у карти аж гомін іде, але в державних складах карт усе ще забагато. Тоді Центросоюз поставив правило: не висилати ґалянтерійних товарів краєвим та обласним кооперативам, доки вони не замовлять карт. Совітська „Правда" питається: „Як довго будуть нас примушувати до комірця докуповувати талію карт?"

—o—

Дописи.

БОБРЕЧЧИНА.

Величаве свято в честь Митрополита Андрея у Звенигороді. Дня 29. липня, в сам день уродин Митрополита відбулося в Звенигороді, пов. Бібрка, богослужения в намірення Ювилята з відповідною наукою про його життя й заслуги для Церкви і для Нації, а заходом усіх тутешніх установ та при співучасти хорів із девяти сусідніх місцевостей відбулося в неділю 22. вересня ц. р. величаве свято з тієї нагоди в місцевому Народньому Домі. Салю прибрано зеленю та живими цвітами. Над сценою розвішено десятьметровий транспарент із написом: „В 70-ті роковини життя Князя нашої Церкви Митрополита Андрея", а в глибині поміщено вбраний цвітами й рушниками портрет Митрополита з написом: „На многая літа. Владико". Ідеальна погода сприяла великому напливові публики — понад 2.000 осіб, з яких на жаль, заледви половину могла вмістити саля; решта облягала дім знадвору. Було теж чимало інтелігенції, між якою з подальших бачили ми голову Повіт. Кат. Союзу п. д-ра Івана Венґльовського з Бібрки та майже все доокличне духовенство. На програму зложились: 1) „Витай нам, наш Архиерею" Ярославенка у виконанні злучених хорів зі Звенигороду, Глухович і Підсоснова під дириг. дир. Дениса Банаха; 2) Митрополит — наш найвищий авторитет — святочний реферат п. Івана Шкварка; 3) „Многая літа" Ярославенка — злучені хори; 4) „Сей день, его же" Бортнянського — міш. хор зі Звенигорода під орудою п. К. Жуківського; 5) „Услиши Господи" Бортнянського — муж. хор „Гомін" із Бібрки під орудою п. Пришляка; 6) „Кантата" — міш. хор з Гринева під орудою п. Олексєва; 7) „В храмі св. Юра" Б. Лепкого — деклямація студ. Орача Юри; 8) „Ви хотіли б звинить" — муж. хор з Гаїв, дириґент п. Басса, 9) „Вси язици" — міш. хор з Глухович; 10) „Широкий луг" — міш. хор з Миколаєва, дир. п. Підгірний; 11) „Безсмертне діло" Радомського — декл. п. Д. Даниляка; 12) Марш — міш. хор із Водник під орудою п. Добромиля; 13) „Поклін" — міш. хор з Городиславич під орудою п. Бучка; 14) „Псалом 43" Шевченка — декл. п. І. Сиротюка; 15) „Дитячий привіт" — хор дитячого садка при Кружку Р. Ш. в Звенигороді; 16) „Блаженні людіє" Бортнянського — міш. хор з Підсоснова під дир. Цибрівського; 17) „Неділя всіх святих" — хор „Гомін" із Бібрки. Наприкінці хори з публикою відопівали католицький і національний гимн. Приявні на святі делегати місцевих і позамісцевих установ підписали привітну адресу, яку вислано до Підлютого. Ціле свято пройшло під знаком великої врочистости. І. Ш.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ).

Змагання за мистецтво Окр. Ліґи цих дружин відбудуться в неділю 6. Х. у Стрию.

ПОЛЬЩА — АВСТРІЯ.

В цю неділю (6. Х.) відбудуться у Варшаві міждержавні змагання Польща — Австрія. На ці змагання висилає Австрія свій другий гарнітур, бо перший грає завтра у Відні з Маляршиною за чашу Европи д-ра Швеглі.

ЗМАГАННЯ ПОЛЬЩА — ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА ВІДКЛИКАНІ.

Заповіджені на 6. ц. м. в Познані боксерські змагання Польща — Чехословаччина відкликав Польський Боксерський Союз з уваги на напружені відносини між обома державами

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 6 жовтня в год. 12. вполудне вистава для дітей „Хлопці з Площі Зброї“ на осн Фр. Мольнара; в год. 3.30 „Авантюра в раю“; в год. 8. веч. „Музика на вулиці“.

Понеділок 7. Х. год 8 веч Аб. 2. „Виздоровлення“.

Вівторок 8. Х. год. 8. веч. Аб. 1. „Музика на вулиці“.

Цирк Арена, вул. Городецька 37. Субота й неділя дві вистави: год. 16.15 і 20.15.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Жидачів:

6. Х. „Серед бурі“.

Ходорів:

7. Х. „Дівча з Маслосоюзу“.
8. Х. „Отаман-Пісня“.

Львів:

9. Х. „Отаман-Пісня“.
10. Х. „Дівча з Маслосоюзу“.

Український Театр „Заграва“ під артистичним проводом В. Блавацького:

Миколаїв (над Дністром):

Неділя 6 Х „Ой, Морозе, Морозенку...“

На викінченні ревеляційна песа О. Олеся „Обітована земля“.

Кіна.

АДРІЯ: „Син Конг-Конга“ „Лови на тигра“.
АПОЛЬО: „Вацусь“ (Димша).
АТЛЯНТИК: „Пепо“ („Жінка за 1.000 рублів“) фільма в рос. мові.
ВАНДА: „Федора“, „Ремо-Сатан“.
ГРАЖИНА: „Розмрійні уста“ (Е. Бергнер).
КАСІНО „Ідемо по щастя“.
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чорт не жінка“.
МАРУСЕНЬКА: „Чорт не жінка“.
МІРАЖ: „Непотрібна дитина“.
МУЗА: „Я збігleць“.
ПАКС: „Ніч чудес у Люрді“.
ПАЛЯС: „Дві коміс“.
ПАН. „Червоний султан“ (Абдул Гамід) і додаток.
РАЯ: „Чарівна ніч“ (із Джоном Болесом і Евелиною Лай).
СВІТ: „Провокатор Азев“.
СОНЦЕ: „Біла одаліска“, „В тіні знародерів“.
СТИЛЕВЕ: „Авдієнція в Ішлю“ і ревія.
ТОН: „Ірена, королева пісні“.
УТІХА: „Дон Хуан“ і ревія.

Львівське радіо.

Неділя, 6. жовтня 1935.

9.00 Ранішня авдиція, 9.03 Хліборобська газетка, 9.15 Музика з гр. пл., 9.40 Ранішній денник, 10.00 Із флетом навзаводи (з гр. пл.), 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. всячина, 12.15 Муз. поранок, 13.00, 14.00, 14.35 Із кінних перегонів, 12.25 Театр Уяви: „Паперовий коханець“ фрагм комедії Ю. Шанявського, 13.45 музика з гр. пл., 14.15 Фрагм. із „Потопу“ Сенкевича, 15.00 Година хлібороба, 16.00 Клопоти Бурка — для дітей. 16.15 Форт. твори, 16.45 Концерт хору, 17.00 Танк. музика, 17.40 Дрібнички, 18.00 Концерт орхестри, 18.30 Театр Уяви „Відвідини“ А. Рибіцького, 19.10 Реклям. концерт, 19.25 Спорт. вістки, 19.30 Муз. гротеска з гр. пл., 19.45 Белетр. новини, 20.00 Концерт орхестри, спів, 20.45 Виїмки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Веч. денник, 21.00 На веселій львівській хвилі „Нова Аїда“ етіопо-італ. опера, 21.30 Боксерський метч Польща-Чехословаччина, 22.00 Спорт. вістки, 22.15 Змагання коп. мяча Польща-Австрія, 22.45 Танк. музика в вик. орх., рефрени.

Закордонне радіо.

Понеділок, 7. жовтня 1935.

Відень (506,8) 13.10 Оп. мельодії, 16.05 Концерт солістів (сопр. форт., тенор), 21.00 „Фавст у музиці“ концерт симф. орх. **Кошиці** (259,1) 19.10 Словацькі нар. пісні. **Прага** (470,2) 17.40 Оп. арії, 18.25 Пісні. **Париж** (1648) 13.15 Концерт симф. орх., 21.00 Гумор, 21.45 Камер. музика. **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 16.20 Скрипка, 20.30 Опера. **Берлін** (356.7) 18.50 Орх. концерт, 22.40 Камер. концерт. **Гамбург** (331,9) 20.10 Бетовен-Ваґнер. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Популярна музика, 21.00 Нова австр. музика. **Кельн** (455,9) 14.15 Два фортепіяни. **Ляйпціг** (382,2) 18.50 У ритмі танку, 20.10 Нар. пісні. **Мінхен** (405,4) 16.10 Солісти, 18.50 Фільм. пісоньки, 19.05 Камер. музика. **Будапешт** (549,5) 17.30 Спів 18.40, 19.43 Легка й танк. музика. **Міляно** (221,2) 11.50 Легка музика, 20.40 Концерт. **Рим** (420,8) 13.05 Легка музика. 20.40 „Л. Іюля Верде“ оп. Пістрія.

Неділя, 6. жовтня 1935.

Відень (506,8) 11.45 Фестіваль Сен Саенса, 12.55 Популярна музика, 17.30 Свято винограду в Італії, 20.00 Вес. комедія. **Братислава** (298.8) 8.30 Слав'янський квартет Глазунова, 18.10 Осінь у Татрах, радіофонічна фільма з музикою. **Брно** (325,4) 15.00 „Гофманові казки“ оп. Офенбаха. 17.00 „Іль матрімоніо Сеґрето“ оп. Чімарози. **Кошиці** (259,1) 17.55 Хор, Солісти. **Прага** (470,2) 7.30 Концерт. 8.30 Орг. рецітал, 9.15 Тальон. квартет, 10.15 Хор, 20.15 Іт. арії, 21.05 „Голоси ліса“ оп. Мартіна. **Париж** (1648) 13.15 Вок. муз. концерт, 18.00 Легка музика, 21.00 Сп. рецітал. **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 18.30 Міжнар. концерт із Каїра, 20.00 Сербський вечір. **Рига** (514,6) 17.39 Птахи та звірі в музиці, 19.20 Лотиська музика, спів, 20.00 Оп. музика. **Берлін** (356,7) 15.30 Танки й марші на форт. на 4 руки, 16.00 Концерт. **Гамбург** (331,9) 15.00 Нар. пісні й танки, 15.30 Співані й рецит. баляди, 19.20 Свято жнив. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Сільські мельодії, 18.30 Нові мельодії. **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Веч. музика, 18.70 Вес. нар. мельодії. **Будапешт** (549,5) 15.30 Спів, 17.00 Циг. музика, 22.15 Концерт. **Міляно** (221,2) 20.40 Кавалір срібної рожі“ оп. І. Штравса. **Рим** (20,8) 20.40 Концерт, 22.00 Комедія, 22.30 Танк. музика.

БІРЖА.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 5-го жовтня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·70	зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.74·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·80	„
1 л. молока	0·15	„
1 л. сметани	0·60	„
1 к. яєць	3·80	„

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану ержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 5. Х. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 90 дкг.	за 1 кг.	0·85	зол
Мол. однор. кури І. кл.	„	0·90	„
Качки	„	0·75	„

Птицю приймає в кількости визначеного приділу для кожного свого доставця.

ОПОВІСТКИ.

Усіх ПТ. Громадян та установи, що приняли календар **„Український Інвалід“** на 1936 р., прохаємо вирівняти належитість по зол. 1.50 за примірник на адресу: Український Інвалід, Львів, вул. Потоцького 48. 464 3-3

Громадянству Городецького передмістя під увагу. Виділ Читальні „Просвіти“ скликує на понеділок 7. Х. 1935., год. 19., в домівці при пл. св. Юра 5. просвітянську анкету-нараду. Участь членів безумовна, гостям вельми раді! — Виділ. 483

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

2 покої, кухня по ремонті — електрика — до винайму. Законне комірне. Городецька 95. 469 2-2

3 покої кухня — електрика до винайму Законне комірне. Кор. Ліщинського 25. 449а 2-2

Панна літ 28 шукає місця до управи дому найрадше у священика. Розуміється на господарстві і кухні, вміє шити. Зголошення: Стара Сіль у п. Антонини Фечко. 470 2-2

Золоті та срібні вироби, перстенці, шлюбні обручки тощо, продає дешево славнозвісна католицька фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5. Полагоджує всякі направки. 82

Вугіль, дрова у Калитика, Байки 14, телеф. 38-24. 214 15-30

Мешкання уряджую найновішими меблями найдешевше Брік і Грінер, Львів, Трибунальська 16. 324 6-6

Вітрівки, шкільні кльотові плащики, студентські однострої, робітничі вбрання, охоронні плащі, комбінезони, пільотки, поручає по фабричних цінах: Вибірня „Паліюм“, Львів. Гетьманська 22, побіч Промислового Музею. 323

ФУТРА виконує дешево й солідно **Евген Говикович,** Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 4-790

Новововідкритий магазин обуви „SPLENDID“ Львів, Галицька 1 поручає обуву найліпшого виробу. Спеціяльний відділ домашніх пантофлів. 438 5-5

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зельтенрайха,** Львів, Марійська пл. 5. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 82 22—?

Шукаю заняття до ліпшого дому у Львові, вмію добре варити, довголітні свідоцтва. Зголошення „Діло“ під „Негайно“. 480

Направа вічних пер „Прецизія“, Рутовського 12, Ринок 29. 196 10-10

Машини до писання фабрично нові 360 зол. Вживані машини на складі. Приймаю направу машин. **Міхальський, Фредра 7.** Тел. 207-45 464а 1-1

Всі панови вбираються дешево в першорядній кравецькій робітні. Шимон Корній. Личаківська 4. 467 2-4

Склад цементу, гіпсу, вапно, вапно гашене, тростина, папа, асфальт, шутер, тачки, крейда та бетонові вироби і різні цегли, **Иосиф Ботвін,** Львів, Зиківська 75. 478 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Нововідчинене дентистичне заведення **Андрія Москви,** Львів, Знесіння 179, біля фабрики **Кроніка.** Низькі ціни 465 1-4

Велика фабрика промислових приладів шукає здібних представників до ратальної продажі. Зголошення (в польській мові) під „Braland“ до Адміністрації „Діла“. 473

Фортепіяни, піяніна, продажа, також купно. Марецький, Львів, Баторія 7. 245 11-11

Примарій Д-р ШВАРЦ

недуги шкірні, венеричні і лікар косметика.

Львів, Словацького 4. Тел. 216-61

450 **вернувся.** 4-4

Повні смаку і найновіші

кравати від 1 зол. до найвибагливіших з чистого шовку купиш по цінах стисло фабричних впрост у

Вибірні краватів при вул. 3-го Мая ч. 17. 427 6-10

Елегантно й дешево, виконує за найновішими взорами мужеську гардеробу, як вбрання, пальта, раглани, футра і т. п. з власних і поручених матеріялів.

Першорядна робітня кравецька

ІВАНА КЛЮКА

ЛЬВІВ, вул. Кльоновича 3 (бічна Кохановського). 358

Український годинникар П. Карпинець у Львові, вул. Домініканська 7. направляє годинники і біжутерію дешево і солідно. 353

Залізні металеві ліжка, покойові, пенсіонатові, дитячі ліжечка, найлучші найдешевші **И. Процько й Син,** Личаківська 4. Тел. 274-80. Фабрика: Львів, Терцярська 10. Т. 215-88. 338 8-10

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10